

PROFERIA VI.
OFFICIUM VOTIVUM
DE PASSIONE D. N. J. C.
SEMIDUPLEX.

In I. Vesperis.

Ant. Cálicem salutáris.

Psalmus 115.

Credidi, propter
quod locúsus
sum: * ego au-
tem humiliátus
sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo:
* Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino,
* pro ómnibus, quæ retri-
buit mihi?

Cálicem salutáris accí-
píam: * et nomen Dómini
invocábo.

Vota mea Dño reddam
coram omni pópulo ejus: *
pretiósá in conspéctu Dñi
mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego ser-
vus tuus: * ego servus tu-
us, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: *
tibi sacrificábo hóstiam
laudis, et nomen Dómini
invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam in conspéctu omnis
pópuli ejus: * in átriis
domus Dómini, in médio
tui Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris
accípiam, et nomen Dó-
mini invocábo.

Ant. Cum his.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribu-
lárer clamávi: * et ex-
audívit me.

Dómine libera ánimam
meam a lábiis iníquis, * et
a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid
apponátur tibi * ad lin-
guam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ,
* cum carbónibus desola-
tóriis.

Heu mihi, quia incolátus
meus prolongátus est: ha-
bitávi cum habitántibus
Cedar: * multum íncola
fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pa-
cem, eram pacíficus: * cum
loquébar illis, impugná-
bant me gratis.

Ant. Cum his qui odé-
runt pacem, eram paci-
ficus: dum loquébar illis,
impugnábant me gratis.

Ant. Ab homínibus.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hó-
mine malo: * a viro
iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniqui-
tátes in corde: * tota die
constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sic
ut serpéntis: * venénum
áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de
manu peccatóris: * et ab

homínibus iníquis éripe
me.

Qui cogitavérunt sup-
plantáre gressus meos: *
abscondérunt superbi lá-
queum mihi:

Et funes extendérunt in
láqueum: * juxta iter scán-
dalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus
es tu: * exaúdi Dómine
vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus
salútis meæ: * obumbrásti
super caput meum in die
belli:

Ne tradas me Dómine a
desidério meo peccatóri:
* cogitavérunt contra me,
ne derelinquas me, ne
forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: *
labor labiórum ipsórum
opériet eos.

Cadent super eos carbó-
nes, in ignem dejícies eos:
* in misériis non subsí-
stent.

Vir linguósus non diri-
gétur in terra: * virum
injústum mala cápient in
intéritu.

Cognóvi quia fáciat Dó-
minus júdicium ínopis: *
et vindíctam paúperum.

Verúntamen justí con-
fitebúntur nómini tuo: *
et habitábunt recti cum
vultu tuo.

Ant. Ab homínibus iní-
quis libera me Dómine.

Ant. Custódi me.

Psalmus 140.

Dómine clamávi ad te,
exaúdi me: * inténde
voci meæ, cum clamávero
ad te.

Dirigátur orátio mea sic-
ut incénsus in conspéctu
tuo: * elevátio mánuum
meárum sacrificium ve-
spertínus.

Pone Dómine custódiám
ori meo: * et óstium cir-
cumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum
in verba malítiæ, * ad ex-
cusándas excusatiónes in
peccátis.

Cum homínibus operánti-
bus iniquitátem: * et non
communicábo cum eléctis
eórum.

Corrípiet me justus in
misericórdia, et increpá-
bit me: * óleum autem
peccatóris non impínguet
caput meum.

Quóniam adhuc et orátio
mea in beneplácitis eó-

rum: * absórpti sunt jun-
cti petræ júdices eórum.

Aúdiunt verba mea quón-
iam potuérunt: * sicut
crassitúdo terræ erúpta
est super terram.

Dissipáta sunt ossa no-
stra secus inférnum: *
quia ad te Dómine, Dó-
mine óculi mei: in te spe-
rávi, non aúferas ánimam
meam.

Custódi me a láqueo,
quem statuérunt mihi: *
et a scándalis operántium
iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus
peccatóres: * singuláriter
sum ego donec tránseam.

Ant. Custódi me a láqueo
quem statuérunt mihi, et
a scándalis operántium
iniquitátem.

Ant. Considerábam.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * voce mea
ad Dñm deprecátus sum:
Effúndo in conspéctu ejus
oratióem meam, * et tri-
bulatióem meam ante
ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spí-
ritum meum, * et tu cog-
novísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulá-
bam, * abscondérunt lá-
queum mihi.

Considerábam ad dexte-
ram et vidébam: * et non
erat qui cognósceret me.

Péruit fuga a me, * et non
est qui requírat ánimam
meam.

Clamávi ad te Dómine,
* dixi: Tu es spes mea,
pórtio mea in terra vivén-
tium.

Inténde ad deprecati-
onem meam: * quia humi-
liátus sum nimis.

Líbera me a persecúen-
tibus me: * quia confor-
táti sunt super me.

Educ de custódiá ánimam
meam ad confiténdum nó-
mini tuo: * me expéctant
justi, donec retribuas mihi.

Ant. Considerábam ad
dexteram, et vidébam, et
non erat qui cognósceret
me.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sen-
títe in vobis, quod et
in Christo Jesu: qui cum
in forma Dei esset, non
rapínam arbitrátus est es-
se se æquálem Deo: sed

semetípsum exinanívit,
formam servi accípiens,
in similitúdinem hóminum
factus, et hábitu invéntus
ut homo. Humiliávit se-
metípsum, factus obédiens
usque ad mortem, mortem
autem crucis.

Hymnus.

Mœréntes óculi, spárgite
lágrimas,
Et luctu résonent íntima
córdium:

Illátas réfero Númini ab
impiis

Pœnas, et fera vúlnera.

Accíncta, heu! gládiis
turba satéllitum

Arréptum Dóminum fústi-
bus ímpetit:

Nunc cædit cólaphis, nunc
quatit hórridis

Divínus caput íctibus.

Haud finis scéleri: trá-
ditur ímprobo

Christus carnífici; nec mo-
ra, bárbarus

In Regem súperum non
timet ímpio

Ausu vérttere dexteram.

Audíte, o pópuli, Nu-
men amábile,

Manánte ex húmeris ún-
dique sáanguine,

Lictoris rabidi sustinet
impetum,
Et vocem premit innocens.

Quis non illacrimet? Jam
nova condidit
Tormenta indomitae gen-
tis iniquitas:
Infigit cerebrum, proh do-
lor! efferis
Sertum vepribus asperum.

Heu crimen! trahitur funi-
bus improbis
Fuesti Dominus suppli-
cii ad locum;
Illic oppetiit funere, spi-
ritum
Patri restituens suo.

Passo pro miseris tam
fera vulnera
In terris resonet debita
gloria;
Sacrumque assidue nomen
in aethera
Humantum genus efferat.
Amen.

V. Oblatus est quia ipse
voluit. R. Et livore ejus
sanati sumus.

Ad Magnif. Ant. O vos
omnes * qui transitis per
viam, attendite, et videte
si est dolor sicut dolor
meus.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui
de caelis ad terram de
sinu Patris descendisti, et
sanguinem tuum pretiosum
in remissionem peccatorum
nostrorum fudisti: te humiliter
deprecamur; ut in die judicii,
ad dexteram tuam audire me-
reamur: Venite benedicti:
Qui vivis et regnas cum
Deo Patre.

Suffragia Sanct. ut supra. 30.
Ad Complet. et per Horas diei,
in fine Hymnorum dicitur:

Sit laus Patri, ac Para-
clito,
Natoque Patris unico,
Nostrae dedit qui prodigus
Pratium salutis sangui-
nem. Amen.

AD MATUTINUM.

Invit. Christum Regem
crucifixum, * Venite ad-
oremus.

Ps. Venite, exultemus.

Hymnus.

Aspice, infami Deus ipse
ligno
Pendet, effuso madidus
cruore:
Aspice, immitti manus al-
ma clavo
Finitur alte.

Hunc, velut pravi scele-
ris ministrum,
Inter indignos medium la-
trones
Cerne: crudelis fuit ista
gentis
Dira voluntas.

Pallet heu! vultus: ca-
put ecce lassum
Flectitur: clausis oculis
Redemptor
Spiritus sacro meritis
onustum
Fundit ab ore.

O cor, aes durum supe-
ras, gemendo
Ni scelus tergas; tua cul-
pa Christum
Stipiti affixit, tua culpa
morti
Subdidit atræ.

Sit Deo aeternum decus
omne in ævum,
Qui pius nostri generis
Redemptor,
Criminis labem miseris
nocentem
Sanguine tersit.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Astiterunt reges
terrae.

Psalmus 2.

uaire fremuerunt
Gentes, * et po-
puli meditati sunt
inania?

Astiterunt reges terrae,
et principes convenerunt
in unum * adversus Do-
minum, et adversus Chri-
stum ejus.

Dirumpamus vincula eo-
rum: * et projiciamus a
nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in caelis, irri-
debit eos: * et Dominus
subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in
ira sua, * et in furore suo
conturbabit eos.

Ego autem constitutus
sum rex ab eo super Sion
montem sanctum ejus,
* predicans praecceptum
ejus.

Dominus dixit ad me: *
Filius meus es tu, ego
hodie genui te.

Postula a me, et dabo
tibi Gentes haereditatem
tuam, * et possessionem
tuam terminos terrae.

Reges eos in virga fer-
rea, * et tamquam vas
figuli confringes eos.

Et nunc reges intelli-

gite: * erudimini qui iudicatis terram.

Servite Dómino in timóre: * et exultate ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascatur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exáserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenerunt in unum adversus Dóminum, et adversus Christum ejus.

Ant. Multiplicáti sunt.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Multiplicáti sunt qui tribulant me: multi insúrgunt advérsus me.

Ant. Divisérunt.

Psalmus 21.

Deus Deus meus respice in me: quare me dereliquísti? * longe a salute mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exaúdiēs: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis,

et non homo: * opprobrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, deriserunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te proyéctus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulatio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsít faucibus meis: *

et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiméta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxiliium tuum a me: * ad defénsiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus animam meam: * et de manu canis únicam meam:

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsus semen Jacob glorificáte eum:

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecaciónem paúperis:

Nec avértit faciém suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu tíméntium eum.

Edent paúperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunť eum: * vivent corda eórum in sáeculum sáeculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Diviserunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

V. Oblátus est, quia ipse voluit. **R.** Et livóre ejus sanáti sumus.

Lectiones de Scriptura occurr.

R. i. Vinea mea elécta, ego te plantávi, dicit Dóminus: et tu facta es mihi nimis amára: * Quia parásti crucem Salvatóri tuo.

V. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. **Quia.**

R. ii. Ego edúxi te de Ægýpto, demerso Pharaóne in mare rubrum, et ante te præívi in colúmna nubis: * Et tu me tradidísti princípibus sacerdotum, et me duxisti ad prætórium Piláti. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. **Et.**

R. iii. Ego propter te flagellávi Ægýptum cum primogénitis suis: * Et tu me flagellátum tradidisti, * Qui tamquam agnus coram tondénte se obmúti, et non apéruí os meum.

V. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. **Et tu.** **Glória Patri.** **Qui.**

In Quadragesima vero, et Feriis Quatuor Temporum dicuntur sequentes Lectiones.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio i. **Cap. 5.**

Comméndat caritátem suam Deus in nobis: quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus, Christus pro nobis mórtuus est: multo igitur magis nunc justificáti in sanguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Si enim cum inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii ejus: multo magis reconciliáti, salvi érimus in vita ipsíus. Non solum autem: sed et gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatióne accévimus. Si enim unius delicto mors regnávít per unum: multo magis abundantiam grátiae, et donatiónis, et ju-

stítiae accipiéntes, in vita regnábunt per unum Jesum Christum.

R. Vinea mea. 138.

Lectio ii.

Igitur, sicut per unius delictum in omnes hómines in condemnatióne: sic et per unius justítiam, in omnes hómines in justificatióne vitæ. Sicut enim per inobediéntiam unius hóminis, peccatóres constitúti sunt multi: ita et per unius obedióne justí constitúentur multi. Lex autem subintrávit ut abundáret delictum, superabundávit grátia. Ut sicut regnávít peccátum in mortem: ita et grátia regnet per justítiam in vitam ætérnam, per Jesum Christum Dóminum nostrum.

R. Ego edúxi. 138.

Lectio iii. **Cap. 6.**

Quid ergo dicémus? Permanébit in peccáto ut grátia abúndet? Absit. Qui enim mórtui sumus peccáto, quómodo adhuc

vivemus in illo? An ignoratis quia quicumque baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem: ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in novitate vitae ambulemus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus: simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruatur corpus peccati, et ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est, justificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo: credimus quia simul etiam vivemus cum Christo.

R. Ego propter. 138.

In II. Nocturno.

Ant. Inimici mei.

Psalmus 40.

Beatus qui intelligit super egenum, et pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Domine miserere mei: * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: * Quando morietur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur, * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei: * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me: * Numquid qui dormit non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meae, in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognovi quoniam voluisti me: * quoniam non gaudet inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a saeculo, et usque in saeculum: * fiat, fiat.

Ant. Inimici mei dixerunt mala mihi: quando morietur, et peribit nomen ejus?

Ant. Alieni insurrexerunt.

Psalmus 53.

Deus in nomine tuo saluum me fac: * et in virtute tua iudica me.

Deus exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quasi erunt animam meam: * et non proposerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me: * et Dominus susceptor est animae meae.

Averte mala inimicis meis: * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, * et confitebor nomini tuo Domine: quoniam bonum est:

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * et super inimicos meos despexit oculus meus.

Ant. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quasi erunt animam meam.

Ant. Conculcaverunt me.

Psalmus 55.

Miserere mei Deus, quoniam concitavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die: * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo: * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur: * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.